

DECIZIA NR. 57

Directia generală a finantelor publice Brasov, Biroul de solutionare a contestatiilor a fost sesizată de catre Direcția Regională Vamală Brașov privind soluționarea contestației formulată de SC. X SRL cu sediul în localitatea Brașov.

Contestația a fost formulată împotriva Procesului Verbal de control întocmit de Direcția Regională Vamală Brașov prin care s-au stabilit obligații la bugetul de stat și împotriva procesului verbal de contravenție.

Suma contestată se compune din :

- TVA;
- dobânzi privind TVA;

Contestația este depusă în termenul legal prevăzut de art. 177 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală ,republicată.

Procedura fiind îndeplinită s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației.

I. SC X SRL contestă TVA și accesorii aferente stabilite suplimentar prin Procesul Verbal de control de către organele de control vamale din cadrul Direcției Regionale Vamale Brașov.

Petenta precizeaza ca prin art.22 din Legea nr.133/1999 a fost stabilita o facilitate, cu referire la scutirea de obligatia platii taxelor vamale, in favoarea intreprinderilor mici si mijlocii, categorie in care se incadreaza.

Petenta consideră ca societatii i-au fost stabilite obligatii de plata in baza unui act normativ abrogat, ceea ce apare ca inadmisibil in ordinea de drept, de natura a vatama interesele legitime ale persoanei si a afecta patrimoniul societatii.

Contestatară susține că nu există nici un temei legal de a fi obligată la plata unor sume de bani intrucat art.22 din Legea nr.133/1999, in raport de considerentele expuse, nu ultraactiveaza.

Pentru motivele invocate , petenta solicita admiterea cererii de suspendare a obligatiilor de plata pana la solutionarea irevocabila a cauzei.

Petenta contesta si procesul verbal de constatare a contravenției sustinand ca potrivit art.13 alin.1 din Ordonanta Guvernului nr.2/2001 modificata aplicarea sanctiunii amenzii contravenționale se prescrie in termen de 6 luni de la data savarsirii faptei.

Totodata petenta solicita suspendarea executarii actului administrativ fiscal pana la solutionarea contestatiei.

II. În baza Ordinului de control 2006, a H.G. nr. 1114/2001, a Deciziei 2001, organele de control vamal au efectuat o acțiune de control ulterior la SC. X SRL în vederea verificării destinației urmatoarelor mijloce de transport:

1. Autoutilitara furgon marca MAN importat cu DVI , care a beneficiat la momentul importului de prevederile art.22 din Legea nr. 133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltare întreprinderilor mici și mijlocii și pct. 18 din H.G. nr. 244/2001 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 133/1999, respectiv de scutire de la plata taxelor vamale și TVA.

În urma verificării, organul de control vamal a constatat că în data de 01.02.2005 societatea a vândut mijlocul de transport în cauză fără să anunțe în prealabil autoritatea vamală , încălcând prevederile art. 71 din Legea 141/1997 și pct. 19 din H.G. nr. 244/2001 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 133/1999.

2. Autoutilitara furgon marca MAN importat cu DVI , care de asemenea a beneficiat la momentul importului de prevederile art.22 din Legea nr. 133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltare întreprinderilor mici și mijlocii și pct. 18 din H.G. nr. 244/2001 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 133/1999, respectiv de scutire de la plata taxelor vamale și TVA.

În urma verificării, organul de control vamal a constatat că în data de 01.02.2005 societatea a vândut mijlocul de transport în cauză fără să anunțe în prealabil autoritatea vamală , încălcând prevederile art. 71 din Legea 141/1997 și pct. 19 din H.G. nr. 244/2001 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 133/1999.

Astfel, în baza art. 144 și art. 148 din Legea nr. 141/1997 privind Codul Vamal al României , începând cu data schimbării destinației bunurilor importate, organele vamale au constatat ca a luat naștere datoria vamală , fiind stabilite ca datorate taxe vamale în suma de si majorării de intarziere.

III Având în vedere constatările organului de control, susținerile petentei, documentele aflate la dosarul cauzei precum și prevederile actelor normative în vigoare în perioada supusă verificării se rețin următoarele:

1.Cauza supusă soluționării D.G.F.P.Brașov este de a stabili dacă societatea datorează drepturi de import în condițiile în care importă mijloace de transport în regim de scutire de la plata taxelor vamale si TVA conform art. 22 din Legea 133/1999 iar la controlul ulterior s-a constatat că la data 01.02.2005 bunurile importate si-au schimbat destinația , acestea făcând obiectul comercializării.

În drept art.22 din Legea nr. 133/1999 cu modificările ulterioare privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii prevede:

“ART. 22

Întreprinderile mici și mijlocii sunt scutite de la plata taxelor vamale pentru mașinile, instalațiile, echipamentele industriale, know-how, care se importă în vederea dezvoltării activităților proprii de producție și servicii și se achită din fonduri proprii sau din credite obținute de la bănci românești sau străine.”

În ceea ce privește obligațiile importatorilor care au beneficiat de facilități vamale, pct. 19 din H.G. nr. 244/1999 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 133/1999 precizează:

“19. La schimbarea destinației bunurilor importate scutite de la plata taxelor vamale întreprinderile mici și mijlocii sunt obligate să îndeplinească formalitățile legale privind importul bunurilor și să achite drepturile de import. În acest caz valoarea în vamă se calculează la cursul de schimb valutar valabil în ziua constatării schimbării destinației bunurilor în cauză.”

Totodată art. 71 din Legea 141/1997 privind Codul Vamal al României precizează:

“ART. 71

Importatorii sau beneficiarii importului de mărfuri destinate unei anumite utilizări, în cazul în care, ulterior declarației vamale, schimbă utilizarea mărfii, sunt obligați să înștiințeze înaintea autoritatea vamală, care va aplica regimul tarifar vamal corespunzător noii utilizări.”

În același sens art. 394 alin 2 din Regulamentul de aplicare a Codului Vamal al României specifică:

“(2) În cazul în care mărfurile urmează să fie utilizate în alte scopuri decât destinația declarată sau autoritatea vamală constată că au fost utilizate în alte scopuri, sunt aplicabile prevederile art. 71 din Codul vamal al României. Elementele de taxare în baza cărora se calculează drepturile de import sunt cele în vigoare la data schimbării destinației, valoarea în vamă fiind cea declarată la data importului. Încasarea drepturilor de import se face în baza procesului-verbal de control sau, după caz, a actului constatator întocmit de autoritatea vamală.”

Având în vedere prevederile legale aplicabile în speta, mai sus enunțate se reține faptul că petenta, prin vânzare, a schimbat destinația bunurilor importate, considerate la data realizării importului ca mijloc fix importat pentru dezvoltarea activității proprii de producție și servicii, fiind scutite de plata drepturilor vamale. În urma înstrăinării acestor bunuri, prin vânzare, ele au devenit o marfă, astfel încât contestatoarea avea obligația să înștiințeze organele vamale care urmau să aplice regimul vamal aferent noii utilizări.

Referitor la momentul nașterii datoriei vamale art. 144 pct.b din Legea 141/1997 privind Codul Vamal al României specifică:

“ART. 144

(1) Datoria vamală ia naștere și în următoarele cazuri:

b) neîndeplinirea uneia dintre condițiile stabilite prin regimul vamal sub care au fost plasate;”

Așa cum se precizează în prevederile legale anterior enunțate, datoria vamală ia naștere de la data utilizării bunului în alte scopuri decât cele stabilite la acordarea facilității. Astfel, începând cu data de 01.02.2005, așa cum a rezultat din factură, pentru mijloacele de transport care a beneficiat de scutire de la plata taxelor vamale datorită schimbării destinației bunurilor, a luat naștere o datorie vamală, drept pentru care s-a reținut că organele vamale au calculat în mod legal în sarcina contestatoarei diferențele de taxe vamale, TVA și accesoriile aferente.

Fata de prevederile legale aplicabile în speta se constată că motivarea petentei se bazează pe o interpretare greșită a legislației vamale întrucât în cazul în care nu se anunța

autoritatea vamala de schimbarea destinatiei bunului, legea speciala, pct. 19 din H.G. 244/2001 privind Normele metodologice de aplicare a Legii 133/1999, este coroborat cu prevederile art. 144 din Legea 141/1997 privind Codul Vamal si cu art. 394 alin 2 din H.G. 1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului Vamal al României care specifică faptul că elementele de taxare în baza cărora se calculează drepturile de import sunt cele în vigoare la data schimbării destinației bunului , valoarea în vamă fiind cea declarată la data importului organele vamale avand dreptul de a stabili din oficiu obligatiile vamale datorate.

Având în vedere cele de mai sus se reține faptul că organul de control vamal a procedat în mod legal la calculul diferențelor de drepturi vamale reprezentând TVA, începând cu data de 01.02.2005, dată de la care a luat naștere datoria vamală pentru mijloacele de transport în cauză datorita schimbarii destinatiei bunurilor importate, motiv pentru care urmează a se respinge contestația ca neîntemeiată .

Deasemenea urmează a se respinge contestația și pentru dobânzile aferenteși penalitățile aferente TVA potrivit principiului de drept *“accesoriul urmează principalul”*

2.Referitor la procesul verbal de constatare a contravenției nr.18326/26.01.2006, art.31 alin.1 din O.G. nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor precizeaza:

“(1) Impotriva procesului-verbal de constatare a contravenției si de aplicare a sanctiunii se poate face plangere in termen de 15 zile de la data inmanarii sau comunicarii acestuia”

Art.31 alin.(1) si (2) din OG nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor precizeaza:

“(1)Plangerea insotita de copia procesului-verbal de constatare a contravenției se depune la organul din care face parte agentul constatator, acesta fiind obligat sa o primeasca si sa inmaneze depunatorului o dovada in acest sens.

(2)Plangerea impreuna cu dosarul cauzei se trimite de indata judecatoriei in a carei circumscriptie a fost savarsita contravenția”.

Fata de cele aratate, in conformitate cu prevederile art.32 alin.(2) din O.G. nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, prin adresa DRV BV contestatia a fost inaintata Judecatoriei Brasov spre competenta solutionare.

3.Referitor la solicitarea petentei referitoare la suspendarea executarii actelor administrativ fiscale pana la solutionarea contestatiei, art.184 alin.1 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala precizeaza urmatoarele:

“Introducerea contestatiei pe cale administrativa de atac nu suspenda executarea actului administrativ fiscal”.

Alin.2 al art.184 din actul normativ mentionat mai sus precizeaza:

“Organul de solutionare a contestatiei poate suspenda executarea actului administrativ atacat pana la solutionarea contestatiei, la cererea temeinic justificata a contestatorului”.

De asemenea pct.11.9 din OMF 519/2005 privind aprobarea instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata precizeaza:

“In toate cazurile, suspendarea executarii actului administrativ dainuie pana la solutionarea aii administrative de atac”.

Avand in vedere prevederile legale aplicabile in speta, faptul ca din analiza contestatiei nu rezulta motivele justificate ale contestatoarei pentru a suspenda executarea

actelor administrativ fiscale atacate pana la solutionarea contestatiei,si intrucat prin prezenta decizie a fost solutionata contestatia pe cale administrativa de atac, in conformitate cu prevederile pct.11.9 din OMF 519/2005 privind aprobarea instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din OG nr.92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala, urmeaza ca solicitarea petentei pentru acest capat de cerere sa fie respinsa ca ramasa fara obiect.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și in temeiul art.185 din O.G..92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată se:

DECIDE

1.Respingerea contestației formulată de către S.C. X SRL , înregistrată la D.G.F.P Brașov cu privire la TVA si dobanzi aferente TVA.

2.Respingerea ca ramasa fara obiect a contestatiei pentru capatul de cerere cu privire la suspendarea executarii procesului verbal 2006.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Brasov in termenul prevazut de Legea 554/2004 privind Contenciosul administrativ.